

РЕШЕНИЕ

№ 189

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 181, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА

при участието на секретаря МИЛЕНА АТ. Й.
като разглежда докладваното от НАТАЛИ ПЛ. ГЕНАДИЕВА Гражданско дело № 20221110168539 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Предявена е молба с правна квалификация, чл. 127а, ал. 2 от Семейния кодекс (СК), вр. чл. 76, т. 9 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД).

Молителката В. Й. П., ЕГН: *****, поддържа, че с ответника С. Б. М., ЕГН: *****, са родители на малолетното дете Б. С.ов М., ЕГН: *****. Сочи, че брака между страните е прекратен с решение № 454/16.05.2018 г. постановено по гр. дело № 1180/2018 г. по описа на Шуменски районен съд, като с решението родителските права по отношение на детето са предоставени на майката, а на бащата е определен режим на лични отношения с детето. Твърди, че преди прекратяване на брака между страните, ответника е бил предоставил на ищцата нотариално заверена декларация, с която е дал съгласие детето да пътува извън страната с майка си за срок от три години, като след изтичане на този срок категорично отказва да даде ново съгласие, като възпрепятства пътуването на детето с цел почивка и ли с образователна цел. Сочи, че детето има издаден международен паспорт, които е бил валиден до 13.05.2019г., като ответника се противопоставял и на издаването на нов международен паспорт на детето.

С допълнителна молба от 18.05.2023 г. уточнява, че се прави искане съда да постанови решение, с което да замести съгласието на ответника за пътуване на детето извън територията на Р. България, придружавано от неговата майка В. П. или от упълномощено от нея лице до всички държави членки на ЕС, в Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Сърбия, Република Северна Македония, Република Черна

гора, Република Турция, Египет, Швейцарска конфедерация и Княжество Монако за неограничен брой пътувания през време на утвърдените за съответната учебна година от МОН училищни ваканции, като периодите на пътуване не съвпадат с определения режим на лични отношения между бащата и детето, за срок до навършване на пълнолетие на детето, както и за издаване на международен паспорт на детето.

В дадения от съда едномесечен срок по чл. 131 от ГПК не е постъпил отговор от ответника.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Страните са родители на детето Божидар С.ов М., ЕГН *****, роден на 25.10.2010 г. (л. 8 от делото).

С решение № 454/16.05.2018 г. постановено по гр. дело № 1180/2018 г. по описа на Шуменски районен съд, родителските права по отношение на детето са предоставени на майката, при която е определено местоживеенето, а на бащата е определен режим на лични отношения и е осъден да заплаща издръжка на детето (л. 6-7 от делото).

Обстоятелството, че барака между ищцата и ответника е прекратен се установява и от показанията на разпитания по делото свидетел – Д. Д. Д. - П., майка на молителката, заявява, че непосредствено след раздялата отношенията между страните са били добри, но след като ответника е създал ново семейство, има и дъщеря е преустановил всякакъв контакт със детето Б. и с ищцата. Сочи, че ответника не търси детето дори и на рождения му ден, а когато те го потърсят не си вдига телефона. Сочи, че лятото на 2020г. били организирали почивка до Гърция, на която не се осъществила, защото ответника е отказал да даде съгласие. Твърди, че е чула разговор по телефона между дъщеря си и ответника, в които последния е заявил да не го занимават с глупости, след което е спрял изобщо да си вдига телефона. Свидетелката поддържа, че сина ѝ и вуйчо на детето живеят в Амстердам и биха искали да заведат детето там, както и до Румъния. Показанията на свидетелката прецени по реда на чл. 172 от ГПК съдът намира последователни, логични и съответстващи на останали събран по делото доказателствен материал поради което ги кредитира изцяло.

По делото, съгласно изискванията на чл. 15, ал. 6 ЗЗДет е представен социален доклад на ДСП – Лозенец от 17.10.2023г. Установява се, че грижи за детето се полага майката, като за него са подsigурени всички условия за правилното му отглеждане. При социалното проучване детето е споделило на социалния работник, че последно се е видял с баща си през май 2022 г. от тогава не го е търсил и не му е звънял. Детето споделя, че много иска да посети други държави и да научи да техните обичаи и традиции, както и да ходи на олимпиади в чужбина. баща си и не помни кога го е виждала за последно. (л. 70 - 72 от делото).

С оглед изискванията на чл. 15, ал. 1 ЗЗДет, детето е изслушано от съда, като му е осигурил необходимата информация за формиране на мнението му и го е уведомил за евентуалните последици от поддържаното мнение и изразеното желание. Последното е

заявило, че желае да пътува в чужбина, да ходи на готи на вуйчо си в Холандия, да ходи на състезания, както и на семейни почивки с майка си, баба и дядо си. Сочил, че баща му не му се обаждат и детето не общува изобщо с баща си. Твърди, че когато майка му и баща му са били заедно е пътувал в чужбина, но от както са разделение не е пътувал и че му се иска да има международен паспорт, за да пътува с майка си. (л. 79 от делото).

Социалният работник по повод изслушването на детето е посочил, че е протекло спокойно, като въпросите към детето са били съобразени с възрастта му.

Други относими към предмета на делото писмени доказателства не са представени.

Съдът, като взе предвид конституционно прогласения принцип в чл. 35, ал. 1, изр. първо от Конституцията на Република България (КРБ), според който всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели, намира, предявената молба за основателна. Същевременно, за да може молителят да упражнява ефективно права над детето, той трябва да разполага с възможност да го извежда извън територията на Република България – необходима мярка относно упражняването на тези права (чл. 59, ал. 2, предл. 3 СК) се явява именно съдебното разрешение за пътуване на детето извън територията на Република България и свързаното с това пътуване издаване на паспорт на малолетната по реда на ЗБЛД. От друга страна престоят на детето извън страната трябва да не възпрепятства и да осигурява възможност бащата да осъществява режима на лични отношения с него.

Даването на разрешение за пътуване на дете в чужбина в случаите, когато един от родителите не дава съгласие за това, само за определен период от време, в определена държава или в държави, чийто кръг е определяем или за неограничен брой пътувания, през определен период от време, но също до определени държави, следва да се извършва въз основа на цялостен и задълбочен преглед на конкретната семейна ситуация и на всеки един от факторите от физическо, емоционално, психологическо, материално и медицинско естество, включително при разумна и балансирана преценка на интересите на всяка от страните и предвид правилото, че във всички решения, отнасящи се до децата, техните интереси трябва да бъдат от първостепенно значение (Вж. Тълкувателно решение № 1/2016 г. от 03.07.2017 г. на ВКС, ОС на ГК).

Настоящият съдебен състав, за да постанови решението си, взе предвид следното: родителите на детето са разделени, на майката са предоставени родителските права, а на бащата е определен режим на лични отношения, по силата на влязло в сила съдебно решение. Молителката, въпреки желанието си и положените от нея усилия, не е получила съгласие от ответника за пътуване на детето им в чужбина. Това се установява от свидетелските показания и от изложеното в представения по делото социален доклад.

От друга страна престоят на детето извън страната трябва да не възпрепятства бащата да упражнява режима на лични отношения, определен му с посочената по-горе съдебно решение, поради което следва молителката да осигурява възможност и да не препятства бащата, да осъществява режима на лични отношения с детето си, така, както те са уредени.

Отделно от това, пътуванията на детето не трябва да възпрепятстват неговите учебни занятия, освен ако не е свързано с тях.

Като взе предвид горното, съдът счита молбата с правна квалификация чл. 127а, ал. 2 СК за основателна и следва да я уважи, като замести съгласието на бащата за пътуване на малолетното дете Б. М., придружавано от своята майка В. Й. П., ЕГН *****, или трето пълнолетно лице упълномощено от нея, извън територията на Република България в страните членки на Европейския съюз, Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Сърбия, Република Северна Македония, Република Черна гора, Република Турция, Швейцарска конфедерация и Княжество Монако, за не повече от 40 дни на всяка календарна година, считано от влизане на настоящото решение в сила, по време, което не съвпада с режима на лични отношения на бащата С. Б. М., ЕГН *****, с детето Б. С.ов М., ЕГН *****, определен с влязъл в сила съдебен акт, както и да не възпрепятства учебните занятия на детето, освен ако пътуването не е свързано с тях. Освен това всички изброени държави са ратифицирали и страни по Хагската конвенция за гражданските аспекти на международното отвлечение на деца от 25 октомври 1980 г. (наричана по-нататък „Конвенцията от 1980 г.“),

Единствено към момента Египет не е страна по „Конвенцията от 1980 г.“ и не е държава, която е безопасна за извеждане на детето, тъй като ноторно известен е фактът, че индексът на риска от пътуване към момента е Ниво 4: Предупреждение за преустановяване на пътуванията в цялата страна (освен при крайна необходимост). Препоръчва се на българските граждани да се въздържат от пътуване, с изключение на организирани групови пътувания с чартърни полети до курортите Шарм ел-Шейх и Хургада. Тази информация може да бъде проследена на официалния сайт на МВНР на Република България (<https://www.mfa.bg/bg/embassyinfo/egypt>).

Следва да се има предвид, че настоящото производство е такова по спорна съдебна администрация и съдът не е обвързан от исканията на страните. В този смисъл и като съобрази най-добрия интерес на детето, счита, че определеният срок е подходящ съобразно възрастта на която се намира малолетната Божидар, като по-продължително време, още повече неограничено в годината, каквато е претенцията на молителката, в което да отсъства от страната, не би било в негов интерес.

Молбата с правна квалификация чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД, с която се иска заместващо съгласие на бащата за издаване на паспорт на детето, следва да бъде уважена, тъй като не се установи по делото детето да има валиден международен паспорт.

По изпълнението на решението

С разпоредбата чл.127а, ал.4 СК е предвидена възможността за допускане на предварително изпълнение на решение, постановено по спор при разногласие между родители за пътуване на дете в чужбина и издаване на документи за такова пътуване. Според установената съдебна практика това основание за допускане на предварително изпълнение е самостоятелно. То е изрично предвидено от законодателя и се различава от основанията по

чл. 242, ал. 2, т.1-3 ГПК. Преценката за допускане на предварителното изпълнение е на съда (така Определение № 685/28.11.2011 г. по дело №591/2011 на ВКС, ГК, IV г.о.; Определение № 271/08.07.2013 г. по дело №3205/2013 на ВКС, ГК, II г.о.). В конкретния случай, съдът като съобрази интересите на детето и доколкото не се установява належаща нужда от пътуването му чужбина, още повече и предвид епидемичната обстановка в света, която не предполага на този етап пътувания, то искането за допускане на предварително изпълнение на решението следва бъде оставено без уважение, като неоснователно.

Относно направените разноси по делото

Претенции за присъждане на разноси има от ищцовата страна.

Следва да се има предвид обстоятелството, че за разлика от исковото производство, в настоящото производство (спорна съдебна администрация) не се решава със сила на присъдено нещо спор за съществуването или несъществуването на едно материално право, а само се оказва съдействие относно начина на упражняване на родителските права, признати и гарантирани от закона, така че липсва типичната за исковото производство квалификация на страните като ищец и ответник. Съдебното решение, което следва да изхожда от правилото за защита по най-добрия начин на интересите на малолетното или непълнолетното им дете, ползва и двамата родители и затова всяка страна следва да понесе разноските, които е направила, независимо от изхода на спора (Така Определение № 385/25.08.2015 по дело № 3423/2015 на ВКС, ГК, I гр.отд.).

Така мотивиран, Софийският районен съд, Трето гражданско отделение, 181^{-ви} състав

РЕШИ:

ЗАМЕСТВА СЪГЛАСИЕТО на основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД, на бащата С. Б. М., ЕГН: *****, за пътуване на малолетното дете Б. С.ов М., ЕГН: *****, придружавано от своята майка В. Й. П., ЕГН: *****, или трето пълнолетно лице упълномощено от нея, извън територията на Република България в страните членки на Европейския съюз, Обединеното Кралство Великобритания и Северна Ирландия, Република Сърбия, Република Северна Македония, Република Черна гора, Република Турция, Швейцарска конфедерация и Княжество Монако, за не повече от 40 дни на всяка календарна година, считано от влизане на настоящото решение в сила, по време, което не съвпада с режима на лични отношения на бащата С. Б. М., ЕГН *****, с детето Б. С.ов М., ЕГН *****, определен с влязъл в сила съдебен акт, както и да не възпрепятства учебните занятия на детето, освен ако пътуването не е свързано с тях, както и свързаното с това пътуване **издаване на паспорт на детето по реда на ЗБЛД.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____